

Pasaules Antidopinga kodeksā (turpmāk – Kodekss) ir noteikts, ka diskvalifikācijas vai pagaidu aizlieguma laikā sportists vai sporta darbinieks nedrīkst piedalīties sacensībās vai veikt jebkādu darbību (izņemot dalību apstiprinātā antidopinga izglītības vai rehabilitācijas programmā).¹ Lai arī Kodeksā tiek sniegts uzskaitījums ar darbībām, kuras ir aizliegtas diskvalifikācijas laikā, Kodeksā tiek minēti tikai piemēri un uzskaitījums nav uzskatām par pilnīgu.

Iepazīstoties ar lietu izskatīšanas komisiju pieņemtajiem lēmumiem antidopinga sistēmā ir konstatējams, ka aizliegumu diskvalifikācijas laikā komisijas ir tulkojušas plaši, nosakot, ka personai, kurai ir noteikta diskvalifikācija ir liegta jebkāda loma sportā noteikto sankciju periodā.² Lēmumā tika noteikts, ka ir nepieciešams nodrošināt no dopinga brīvu vidi un nepakļaut dopinga kaitējumam ne gatavošanās procesā dalībai organizētā pasākumā, ne citās sporta organizētās darbībās.³ Jau no šī lēmuma atziņas ir konstatējama Antidopinga sistēmas nostāja, kas skaidri nosaka diskvalificētas personas neiesaisti darbībās, kas saistīta ar sportu.

Tajā pašā laikā ir novērojama prakse diskvalifikācijas laikā kā aizliegumu noteikt arī jebkuras administratīvās darbības kodeksa parakstītāja vai tā biedra, vai biedrības biedra darbībās pat ja diskvalificēta persona piedalās tikai fotografēšanā un ir redzams fotogrāfijās.⁴ Iepazīstoties ar citu pieņemtu lēmumu ir konstatējams, ka diskvalificētai personai ir aizliegtas arī tādas darbības kā dalība apbalvošanā vai medaļu, apbalvojumu pasniegšanā, kā arī ieiešana sacensību zonās.⁵

Līdz ar to, arī sacensību organizētājiem ir nepieciešams apzināties personas, kurām ir piešķirta diskvalifikācija un nodrošināt, ka šīs personas neatrodas sacensību zonās (kas neattiecas uz skatītāju zonu), kā arī atturēties no fotografēšanās un atturēt citus sportistus no fotografēšanās ar diskvalificētu sportistu, jo šādu darbību konstatēšana var novest pie papildus diskvalifikācijas piešķiršanas.

Kodeksā tiek noteikts, ka pārkāpjot noteikto diskvalifikāciju ir piešķirama diskvalifikācija tādā pašā apmērā kādā tā tika piešķirta par antidopinga noteikumu pārkāpumu, bet ir nepieciešams izvērtēt sportista vainas pakāpi.⁶ Skatoties uz minētajiem lēmumiem ir konstatējams, ka fotografēšanos lietu izskatīšanas komisija ir uzskatījusi par mazāk būtisku pārkāpumu nekā dalību sacensībās diskvalifikācijas laikā, līdz ar to tika noteikta diskvalifikācija tikai uz mēnesi. Tajā pašā laikā par atrašanos sacensību norises zonā lietu izskatīšanas komisija arī piešķīra 1 mēneša diskvalifikāciju, pamatojoties uz to, ka no pārkāpuma brīža ir pagājuši jau 3 gadi. No tā pirmsšķietami ir konstatējams, ka diskvalifikācijas vai pagaidu aizlieguma laikā dalība sacensībās tiek uzskatīts par visbūtiskāko pārkāpumu, atrašanās sacensību norises zonā ar zemāku atbildību, bet fotografēšanos kā visnebūtiskāko pārkāpumu.

Protams, ir nepieciešams ņemt vērā, ka katrs konstatētais pārkāpums ir jāskata atsevišķi un sankciju apmērs ir nosakāms katrai lietai individuāli balstoties uz lietas faktiskajiem apstākļiem.

¹ Kodeksa 10.14.1.punkts

² CAS 2017/A/4937 Drug Free Sport New Zealand v. Karl Murray 60.rindkopa [pieejams: [CAS 2017/A/4937](#)];

³ Turpat 61.rindkopa;

⁴ SAIDS 2014-28 SAIDS vs Daniel Jacobus La Grange 7.3. rindkopa [pieejams: [SAIDS Disciplinary Panel decision dated 8 December 2016, SAIDS v. le Grange](#)];

⁵ Decision of the FEI tribunal No.2012/PI01 [pieejams: <https://inside.fei.org/system/files/Case%202012%20-%20PI01%20-%20Violation%20of%20Prohibition%20of%20Participation%20During%20Ineligibility%20-%20Final%20Tribunal%20Decision%20-%202010%20March%202016.pdf>]

⁶ Kodeksa 10.14.3.punkts.